

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Bona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Sacerdotale, Flagellum dæmonum, Furtis dæmonum, & alii libri de hujusmodi materia tractantes, modò sint approbati ab Ecclesia. imò circa hoc potest Episcopus multa limitare, & ordinare, ut exorcismi fiant per personas approbatas, Nav. *conf. 6. de offi. deleg.*

Octavò, vexatio hominis à dæmone potius in plenilunio, & observationibus stellarum solet evenire, quam aliàs. D. Thom. *p. 1. q. 115. art. 5. ad secundum argum. vide tract. de Fuste dæmonum, cap. 18.*

Nonò, ex vexatione, molestia, & maleficio potius dæmon cruciatur, quàm aliquid boni, vel quietis percipiat, licet ille dicat oppositum, ad deludendum ignorantes, vel sacerdotes exorcizantes, Malle. *malef. q. 18. f. 131. ratio est; quia fert secum pœnas, sicut leprâ leprosus.*

Decimò, decipiuntur etiam aliqui credentes quòd sint animæ defunctorum, quod illi falsò astruunt, & nominant; sed revera sunt dæmones, & illi qui destinati erant particulariter ad tentandum illum mortuum, cujus animam ipse obsessus, sive dæmon fingit esse. Bart. Sibilla *in tract. pere.* sicut enim cuilibet homini datur unus Angelus ad custodiam, ita adest unus dæmon ad tentationem, ut patet ex Doctor. vulgatis. vide *tract. de Fuste dæmonum c. 3. & c. 4. & c. 1. juxta finem.* Sibilla *loc. cit. q. 6. c. 3. decis.*

Undecimò, cum dicitur dæmonem intrare cor, vel corpus alicujus, non credas intrare in animam, quia hoc solùm potest Deus. Sibil. *loc. cit. q. 4.* D. Aug. *de Eccles. dog. c. 50.* ita cum dicitur intrare corpus, non intelligitur, quòd intret in

partem aliquam vitalem, sed in humores, vel excrementa, idem Sibil. *loc. cit. quest. 2.*

APOSTATA.

PRimò, apostata triplex, à fide, ab ordine, & à religione, vide Sylvest. *in ver. apostata.* sed primò à fide, qui & renegati vocantur, quomodo possint absolvi, vide *inferius, in ver. casus, in quib. & c. in ver. apostata, & in ver. renegati.*

Secundò, apostata à religione quomodo audiatur, vide *in ver. professio & Bullam Sixti V. in apostatas tam activè, quàm passivè, & est excommunicatus, cap. 2. ne cler. vel monach. lib. 6. Abb. in c. consultationi. n. 2. de apost. & in c. 1. n. 2. & 3.*

Tertiò, an sit habilis ad beneficia obtinenda. Vide Rebuf. *pract. ben. tit. de dispens. cum reg. sac. n. 43. & infra,* adde quòd etiam invenitur apostasia perfidia, *const. regni. exordies, apostatantes, de apostat. ubi optimè Iser. loquitur de apostasia inobedientiæ.*

Quartò, apostatarum pœnas, vide *in Bull. Paul. III. quest. 29.* ubi postquam moniti fuerint receptatores eorum ab ordinariis, sub quibus moram trahunt, & non destiterint, sunt excommunicati ipso jure, & si jus fuerit patronatus, patroni privantur jure presentandi pro illa vice, nec possunt transire ad parem, vel actiorem religionem.

B O N A.

PRimò, Bona census, jurisdictiones, redditus, fructus, de quibus fit mentio *sess. 22. c. 11. Concil. Trident. contra*

F

occu-

occupantes ea, quæ sunt locorum piorum, videto, quid veniat appellatione eorum, utrum bona mobilia, immobilia, actiones, & nomina debitorum, & res omnes. Covar. inc. *relatum, il secundo, de testam.* & Abb. *ibi. n. 2. Oldrad. consi. 219. gl. in c. fi. in ver. iure, de reb. Eccles. non alien. l. 9.* Guid. Pap. *q. 584. § 441. n. 2.* quæ deserviunt pro intellectu ipsius c. vide Vinc. Franc. *decis. 93. § 101. n. 21. § 31. Bart. in l. uxori mea, ff. de usufr. lag. § in leg. Quintus, §. argento, columna secunda, ff. de aur. § argen. leg. Bald. in l. 2. ff. de stat. hom. § in l. si. §. ff. solut. mari. & ibi Imola, 2.* Quæ bona dicantur de mensa Episcopi, vel capituli, vide Abb. *in c. ne super, n. 9. 12. § 13. de reb. Eccl. non alien. Card. in consi. 112. in princ. § con. 34. Calder. consi. 2. de feud. & Cap. Tolos. q. 305.* dicit quod pecunia exigenda, non venit appellatione mobilium, & immobilium, & ita fuit decisum in facto, licet citet Bart. *in l. potest, de aucto. tut. § in l. moventium, de verb. signifi. & addit. ibi dicit, quod appellatione bonorum mobilium, non veniunt jura & nomina debitorum.*

B A R O N E S.

Primò, Baro, & prælatus potest uti vasallis, pro suis servitiis, modò solvat eis pro servitiis præstitis justum pretium, Abb. *in c. consensus, n. 2. de reb. Eccles. non alien. D. Anton. 3. par. tit. 3. c. 4. §. 4. Navar. c. 25, n. 7. notab. 17.* & non debet uti taxa pretii præfixi in pragmatice antiqua in hoc regno Neap. quia mutatis temporibus mutantur & leges, ut dicam *in ver. emptio.* & ita communiter

observatur à Baronibus piæ mentis: & ita tenet quidam modernus scriptor. Secundò, si Barones non egerent servitiis vasallorum, & vellent eorum servitia locare aliis, non possent sine peccato mortali, etiamsi super majorem utilitatem offerent eis, quia alicui invito non conferretur beneficium, Navar. *loc. cit.* nec possunt uti servitiis vasallorum diebus festis per duas horas, vel circiter, Sot. *l. 7. q. 2. art. 1. de iust. § iure.*

Secundò, Baro potest vendere servitia vasallorum, quando esset in magna necessitate, D. Ant. *loc. cit.* & ab eis etiã exigere nova tributa aliqua, stante publica necessitate, & si ad eam sublevandam non sufficerent sui redditus. Navar. *loc. cit. notab. 16.* ut pro Rege, vel pro maritandis filiabus, *arg. c. cum secundum Apostolum, de præb. § cap. 1. 13. q. 2.*

Tertiò, Barones non possunt condere molendinum in suis oppidis, & cogere suos vasallos omnes ut eant ad molendinum illud, cum hoc sit initium tyrannidis, Boer. *decis. 125.*

Quartò, non potest facere tabernam, & cogere, ut omnes transeuntes eant ad hospitandum ad illam, prohibens omnibus suis vasallis, ne hospitio excipiant domi quæmpiam, nec consanguineum, *capitulo significante, de appellat. & Abb. num. 1. & Phil. Francif. Boer. dec. cit. nisi habeat privilegium à Rege, vel præscripserit hoc sibi permissentibus subditis, alias dicta præscriptio non valeret. Idem Anton. Niger in c. gravamina Caroli I. c. 33. numero 52. § infra, & in multis locis est consuetudo, ut vasalli non possint vendere frumenta, hordeum, & vinum,*